

juridisk, Professor Bentzon. Disse Erklæringer vil man kunne finde i Folketingets Forhandlinger, og de gav mig, i alt Fald efter min Opfattelse, efter den Indsigt, jeg har i dansk Sprog, Ret. Samtidig henstillede Professor Bentzon, at man søgte paa dette Omraade at skaffe Lovhjemmel. Under Finanslovbehandlingen i Folketinget, hvor denne Sag var stærkt paa Tale, blev der da af mig udtalt, at jeg naturligvis ikke ansaa denne Praksis for i og for sig heldig, heller ikke for behagelig, men at jeg ansaa det for forsvarligt at fortsætte med den, indtil Lovhjemmel kunde skaffes. Der blev derefter af Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pürschel, sagt, at man formentlig maatte kunne gaa den Vej at benytte den gældende Lov om Umyndighed og Værgemaal, og det ærede Medlem tilsagde mig, hvis man ikke mente at kunne gaa den Vej, sin og sit Partis Bistand til gennem en Lovændring at opnaa det, der tilsigtedes. I samme Retning udtalte et andet æret Medlem af Folketinget, Hr. Rode, sig. Under de Forhandlinger, som derefter førtes i Justitsministeriet umiddelbart efter denne Forhandling i Folketinget, Forhandlinger, som førtes i Samraad med Professor Bentzon, kom vi til den Opfattelse, at man vistnok ikke kunde regne med at kunne bruge den bestaaende Lov, og man udarbejdede derfor et Tillæg til Loven om Umyndighed og Værgemaal, gaaende ud paa følgende: „Endvidere kan den, der paa Grund af mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne udsætter den almindelige Retssikkerhed for Fare gennem Brandstiftelse eller anden almenfarlig Forbrydelse eller ved at true andres Kønshedsfrihed eller legemlige Velfærd, umyndiggøres alene i personlig Henseende.“ Med dette Forslag trykt gik jeg derefter til Partiformændene i begge Ting og fik — det troede jeg i alt Fald — deres Tilsagn om at fremme dette Forslag. Det blev saa fremsat i Tinget og har været til en udførlig Udvalgsbehandling i Folketinget, og det foreligger nu her i en noget ændret Skikkelse.

Det, som Lovforslaget gaar ud paa, som det nu foreligger, er Umyndiggørelse alene i personlig Henseende. Der stilles herfor tre Betingelser, for øvrigt desamme tre, som ogsaa maatte anses for nødvendige for at gribe ind ad administrativ Vej. Den første Betingelse er, at den almindelige Retssikkerhed kan siges at være udsat for Fare. Det er altsaa ikke nok, at en enkelt eller enkelte bestemte Personer

trues, bortset naturligvis fra et Tilfælde, hvor det er givet, at Angriberen maa betragtes som sindssyg eller aandssvag. Den anden Betingelse er, at denne Fare for den almindelige Retssikkerhed hidrører fra en psykisk abnorm Person, som der staar i Forslaget, en Person, „der paa Grund af mangelfuld Udvikling, varigere Svækkelse eller Forstyrrelse af Sjælsevernerne udsætter den almindelige Retssikkerhed for Fare“. Disse Udtryk er hentet fra det nye Straffelovforslag. Endelig opstilles som tredje Betingelse, at denne farlige psykiske Abnormitet kun — naturligvis stadig bortset fra egentlige sindssyge og aandssvage — kan medføre personlig Umyndiggørelse, naar Retssikkerheden er udsat for Fare fra vedkommende Person gennem Brandstiftelse eller anden almenfarlig Forbrydelse eller ved, at han truer andres Kønshedsfrihed eller legemlige Velfærd. Man vil altsaa overhovedet kun ad denne Vej kunne umyndiggøre de farlige Sædelighedsforbrydere, Voldsmænd samt Brandstiftere og lignende, de sidste for øvrigt Personer, der ogsaa ofte begaar deres Ugeringer paa Grund af seksuel Perversitet. Men endvidere har Folketinget for yderligere at sikre, at der ikke begaaes Overgreb mod Personer, saaledes at de kunde indespærres efter en saadan Umyndiggørelse, foreslaaet og jeg tiltraadt følgende Bestemmelse: „Hvis det ved Umyndiggørelsen er Hensigten, at den umyndiggjorte skal underkastes Frihedsberøvelse, Tvangsendlæggelse eller Tilbageholdelse, maa Hjemmel hertil gives i selve Retsdekretet. Rejses der først senere Spørgsmaal om Anvendelse af saadanne Foranstaltninger, kan de kun gennemføres ifølge Retsdekretet.“ Herved skulde ogsaa den personlige Frihed for den enkelte være beskyttet saa stærkt, at der ikke kan antages at være nogen Fare for Misbrug.

Dette Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Der har i Folketinget været en Del Diskussion om, hvorvidt man, fremfor at gaa denne Vej, skulde give en midlertidig Straffelov; men dette sidste Forslag blev afvist af Folketinget med 81 Stemmer mod 46, og jeg tror heller ikke, det vilde være nogen heldig Vej.

Naar jeg nu ser paa det foreliggende Lovforslag, beder jeg det høje Tings Medlemmer betænke hele Situationen, naar de tager Standpunkt til det. Vi staar i en Situation, hvor Offentligheden i de senere Aar i stigende Grad er blevet forskrækket eller i hvert Fald urolig ved disse stadige Sædelighedsforbrydelser mod mindreårige